

Den Europæiske Unions Tidende

L 62

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

6. marts 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 185/2013 af 5. marts 2013 om nedsættelse af visse fiskekvoter, der er tildelt Spanien i 2013 og følgende år på grund af overfiskning af en vis makrelkvote i 2009 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 186/2013 af 5. marts 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Salame Felino (BGB)) 4
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 187/2013 af 5. marts 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet ethylen ⁽¹⁾ 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 188/2013 af 5. marts 2013 om godkendelse af aktivstoffet mandipropamid, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾ 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 189/2013 af 5. marts 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til ordningen vedrørende kendt befragter ⁽¹⁾ 17

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 190/2013 af 5. marts 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet natriumhypochlorit ⁽¹⁾	19
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 191/2013 af 5. marts 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 798/2008, (EF) nr. 119/2009, og (EU) nr. 206/2010 og beslutning 2000/572/EF vedrørende dyrevelfærdserklæringer i standardveterinærcertifikaterne ⁽¹⁾	22
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 192/2013 af 5. marts 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	25

AFGØRELSER

2013/114/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 1. marts 2013 om retningslinjer for medlemsstaternes beregning af andelen af vedvarende energi fra varmepumper, der anvender forskellige varmepumpeteknologier, i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF (meddelt under nummer C(2013) 1082) ⁽¹⁾	27
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 185/2013

af 5. marts 2013

om nedsættelse af visse fiskekvoter, der er tildelt Spanien i 2013 og følgende år på grund af overfiskning af en vis makrelkvote i 2009

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006⁽¹⁾, særlig artikel 105, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En fiskekvote for makrel i ICES-område VIIIc, IX og X og EU-farvande i CECAF-område 34.1.1 blev tildelt Spanien for 2009 ved Rådets forordning (EF) nr. 43/2009⁽²⁾.
- (2) Makrelkvoten for 2009 blev nedsat som følge af Spaniens udveksling med Frankrig og Polen i henhold til artikel 20, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽³⁾.
- (3) Ved efterprøvning af Spaniens oplysninger opdagede Kommissionen en række uregelmæssigheder i oplysningerne om makrelfiskeri i 2009, da disse var registreret og indberettet på forskellige stadier i værdikæden fra fangst til første salg. Disse uregelmæssigheder blev yderligere bekræftet ved adskillige revisions- og kontrolbesøg samt inspektioner i Spanien i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009.

- (4) Ved brev dateret den 28. november 2011 kaldte Kommissionen Spanien i samråd om de nedsættelser, der agtes foretaget, hvortil de spanske myndigheder svarede ved brev dateret den 19. december 2011.
- (5) Spanien erkendte at have overskredet sin makrelkvote for 2009 med 65 429 ton.
- (6) Ifølge artikel 2 i forordning (EF) nr. 2371/2002 skal den fælles fiskeripolitik sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (7) Graden af overfiskeri og den socioøkonomiske situation i fiskerisektoren og den tilknyttede forarbejdningsindustri i den pågældende medlemsstat taget i betragtning og for at begrænse de negative konsekvenser for begge sektorer så vidt muligt er det hensigtsmæssigt at nedsætte de overfiskede mængder over en periode på mindst 11 år.
- (8) Eftersom Kommissionens forordning (EU) nr. 165/2011⁽⁴⁾ fastsætter andre nedsættelser af de makrelkvoter, der er tildelt Spanien indtil 2015, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en mindre nedsættelse for de år, der overlapper hinanden, dvs. fra 2013 til 2015.
- (9) For at undgå sociale og økonomiske konsekvenser for såvel fiskerisektoren som den tilknyttede forarbejdningsindustri bør de mængder, der årligt fratrækkes fra og med 2016, desuden ikke overstige 33 % af den årlige makrelkvote. Hvis den mængde, der skal trækkes fra, overstiger 33 % af den årlige makrelkvote, bør nærværende forordning ændres, så den årlige mængde, der skal trækkes fra, bliver sat ned, og fradragssperioden bliver tilsvarende forlænget.
- (10) Spanien har anmodet om, at en del af nedsættelsen anvendes på ansjokvoterne i samme område og samme

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 22 af 26.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 11.

periode. Den berørte makrelbestand er p.t. inden for sikre biologiske grænser. Ansjosbestanden i område VIII udnyttes på en sådan måde, at det giver den største fangst på lang sigt, men bestanden er i høj grad svingende og vil i længden nyde godt af midlertidige nedsættelser i udnyttelsen. Størstedelen af fiskeriet af makrelbestanden (næsten 90 % af fangsterne) finder sted i ICES-område VIIIc i perioden fra februar til maj, og ansjosbestanden i område VIII bliver fisket i samme område (VIIIc) fra april til juni. Makrel og ansjos er pelagiske arter, som findes på mellemdybt vand. Begge bestande lever i samme geografiske område og deler samme økosystem. Af denne årsag og med målene for den fælles fiskeripolitik for øje er det hensigtsmæssigt at anvende en del af de nødvendige nedsættelser på de ansjoskvoter, som Spanien har fået tildelt, i det samme område og i samme periode.

- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De fiskekvoter for makrel (*Scomber scombrus*) i ICES-område VIIIc, IX og X og EU-farvande i CECAF-område 34.1.1 og for ansjos (*Engraulis encrasicolus*) i ICES-område VIII, som kan tildeles Spanien i årene fra 2013 til 2023, nedsættes jf. bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 186/2013

af 5. marts 2013

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Salame Felino (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Salame Felino« er i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾ blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006 modtog Kommissionen en indsigelse fra Belgien, Tyskland og Nederlandene, som var begrundet i artikel 7, stk. 3, litra a), c) og d) i samme forordning. Ved brev af 27. september 2011 opfordrede Kommissionen de berørte parter til at indlede passende konsultationer.
- (3) Belgien og Nederlandene indgik en aftale med Italien ved afslutningen af disse konsultationer. Aftalen indebærer, at der i den kvalitative beskrivelse af råvaren skal henvises til EU's handelsklasseskema for slagtekroppe, der er anført i bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾, samt at udskæring og emballering ikke længere skal begrænses til det geografiske område, og at der foretages visse mindre ændringer i teksten.
- (4) Det kom i løbet af konsultationsperioden ikke til nogen aftale mellem Tyskland og Italien.
- (5) Da parterne ikke nåede til enighed inden for fristen på seks måneder, skal Kommissionen træffe en afgørelse.
- (6) Tysklands indsigelse er begrundet i den manglende overholdelse af artikel 5, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 ⁽⁵⁾ om råvarernes oprindelse. Det skal her bemærkes, at ansøgningen om registrering ikke indeholder en geografisk afgrænsning, hvilket bekræftes af den ændring, som Italien har foreslået ud fra aftalen med Belgien og Nederlandene.
- (7) Indsigeren fremhæver ligeledes, at kravet om, at »bestemte egenskaber, omdømme eller andre kendetegn [skal kunne] tilskrives den geografiske oprindelse«, ikke er opfyldt. Italien har baseret argumenterne i sin ansøgning om registrering af den beskyttede geografiske betegnelse på Salame Felinos berømmelse. Det skal her bemærkes, at indsigeren ikke anfægter denne berømmelse eller fremfører argumenter, der kan rejse tvivl herom. Bestemmelserne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 510/2006 er derfor blevet overholdt.
- (8) Det tredje punkt i Tysklands indsigelse, nemlig at den betegnelse, der søges registreret, er en generisk betegnelse, bliver ikke underbygget med dokumentation, hvorfor det ikke er bevist, at der er tale om en generisk betegnelse.
- (9) Belgien henviser både i sin indsigelse og i konklusionen på de passende konsultationer til artikel 7, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 510/2006. Ifølge denne artikel kan indsigelser kun antages, hvis »(...) registreringen af den foreslåede betegnelse vil skade [...] produkter, som lovligt har været markedsført i mindst de seneste fem år forud for datoen for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse«. Der kan i indtræffende tilfælde gives tilladelse til en overgangsperiode på maksimalt fem år, såfremt en indsigelse er blevet antaget. Belgien nævner virksomhederne Reulen bvba og Salaisons Salamone SA og fremlægger beviser på disses produktion og markedsføring af en pølse af Felino-typen.
- (10) Ovenstående taget i betragtning bør betegnelsen følgelig registreres, det ændrede enhedsdokumentet offentliggøres, og en overgangsperiode på fem år fastsættes til gavn for førnævnte virksomheder.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Beskyttede Geografiske Betegnelser og Beskyttede Oprindelsesbetegnelser —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilag I registreres.

Artikel 2

Der fastsættes en overgangsperiode på fem år for virksomhederne Reulen bvba og Salaisons Salamone SA, som er nævnt i Belgiens indsigelse.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 19 af 20.1.2011, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 369 af 23.12.2006, s. 1.

Artikel 3

Det ændrede enhedsdokument, som er angivet i bilag II til denne forordning, finder anvendelse.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Landbrugsprodukter i traktatens bilag I, der er bestemt til konsum:

Kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget m.m.)

ITALIEN

Salame Felino (BGB)

BILAG II

ENHEDSDOKUMENT

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006 (*)

»SALAME FELINO«

EF-nr.: IT-PGI-0005-0597-11.04.2007

BGB (X) BOB ()

1. **Navn**

»Salame Felino«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Italien

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren**3.1. *Produktets art*

Kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

3.2. *Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1*

Når Salame Felino bringes i handelen, har den en cylindrisk form med en ende, som er tykkere end den anden, og en hvidgrå meleret overflade, som skyldes udviklingen af en lille mængde naturlig skimmelsvamp, der ligger som et fint lag støv på overfladen.

Salame Felino skal have følgende egenskaber:

- Vægt: Mellem 200 gram og 4,5 kg
- Dimensioner: uregelmæssig cylindrisk form, længde mellem 15 og 130 cm
- Organoleptiske egenskaber: Ved skæring ser skiverne kompakte, faste og ensartede ud, farven er rubinrød fri for pletter, og smagen er sød og mild
- Kemiske og kemisk-fysiske egenskaber:

Samlet proteinindhold:	mindst 23 %
Forholdet kollagen/protein:	højest 0,10
Forholdet vand/protein:	højest 2,00
Forholdet fedt/protein:	højest 1,50
pH-værdi	> 5,3
Samlet indhold af mælkesyrebakterier	> 100 000

3.3. *Råvarer (kun for forarbejdede produkter)*

Salame Felino fremstilles af svinekød, der opfylder følgende kriterier:

- Det er tilladt at anvende svin, som er renracer eller krydsracer, af de traditionelle stamracer Large White og Landrace som forædlet gennem den italienske stambog
- Det er ligeledes tilladt at anvende svin af krydsracer af racen Duroc, som forædlet gennem den italienske stambog
- Ligeledes er det tilladt at anvende svin fra andre bastard- eller hybridracer, forudsat at de er klassificeret som U, R eller O i EU's handelsklasseskema for svinekroppe, der er angivet i bilag V til forordning (EF) nr. 1234/2007 og de efterfølgende ændringer
- I overensstemmelse med traditionen må ikke anvendes svin med antitetiske træk, især bærere af det gen, der medfører følsomhed over for stress (PSS), som det nu er muligt at konstatere objektivt på også slagtede dyr og på lagrede produkter

(*) Erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer.

- Der må ikke anvendes dyr, der er renracer af Landrace Belga, Hampshire, Pietrain, Duroc og Spotted Poland
- De anvendte genetiske typer skal sikre, at der opnås tunge dyr og et godt kødudbytte. Den gennemsnitlige vægt pr. individ (levende vægt) skal under alle omstændigheder være $160 \text{ kg} \pm 10 \%$
- Slagtealderen er mindst ni måneder
- Anvendelse af orner og søer er ikke tilladt
- Ved slagtingen skal svinene være i god sundhedstilstand og aflødes fuldstændigt
- De kødudskæringer, som anvendes til fremstilling af Salame Felino, består af udvalgte muskel- og fedtstykker, som f.eks. testa di pancetta (brystflæsk) og/eller trito di banco (bov) Det kød, der anvendes, må ikke have været frosset ned

Muskel- og fedtstykker afpudses grundigt for de større bindevævsdele og blødt fedtvæv.

Det anvendte kød (muskel- og fedtdel) til fremstilling af Salame Felino skal opbevares i kølerum ved en temperatur på højst $1 \text{ }^\circ\text{C}$ for at sikre god tørring af muskeldelene.

Fremstillingen af pøsemassen sker ved hjælp af en kødhakker (hulskive med huldiameter på 6-8 mm).

De hakkede kødbestanddele blandes dernæst med 2,0-2,8 % salt, 0,03-0,06 % hel eller stødt peber og knust hvidløg.

Derudover må tilsættes:

- Tør hvidvin (højst 400 cl pr. 100 kg kød) for at forstærke duft og aroma
- Sukker og/eller dekstrose og/eller fruktose: 0-0,3 %
- Starterkulturer: anvendelse af disse skal følge god praksis og ske under hensyntagen til de specifikke egenskaber ved Salame Felinos starterkulturer. Disse kulturer har til formål at opbygge smag og aroma gennem deres lipolytiske og proteolytiske virkning sam at stabilisere farven og regulere syringen
- Natrium- og/eller kaliumnitrat: højst 300 mg/kg. Natrium- og/eller kaliumnitrit: højst 150 mg/kg Ascorbinsyre og natriumascorbat: højst 1 g/kg.

3.4. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse)

De anvendte fodermidler skal overholde godkendte varestandarder. De bør så vidt muligt være i flydende form (vælling eller grød) og traditionelt være tilsat valle. Andelen af korn (på tørstofbasis) i de tilladte fodermidler skal for dyr på op til 80 kg levende vægt være mindst 45 %. I opfedningsfasen skal de tilladte fodermidler indeholde mindst 55 % korn (på tørstofbasis) af det samlede foder.

3.5. Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område

De enkelte trin i fremstillingen er:

- Findeling med kødhakker
- Blanding af kødmassen under tilsætning af salt, peber og hvidløg Derudover må tilsættes vin, sukker, starterkulturer, natrium- og kaliumnitrat og natrium- og kaliumnitrit såvel som ascorbinsyre og natriumascorbat
- Fyldning i svinenaturtarmer
- Tilbinding med snor (intet net)
- Tørring og modning.

3.6. Særlige regler vedrørende udskæring, rivning eller emballering osv.

Udskivningen og pakningen af Salame Felino finder sted under det bemyndigede organs tilsyn i henhold til kontrolplanens forskrifter.

Da produktet er sart og udskivnings- og pakningsprocessen kan foregå under hektiske forhold, er det afgørende, at de enkelte skiver i så kort tid som muligt er i kontakt med luften, da de ellers hurtigt bliver brune.

3.7. Særlige mærkningsregler

Salame Felino kan markedsføres i følgende former: som helt produkt kun med etiket eller segl, i stykker pakket i vakuum eller i beskyttende atmosfære eller i skiver pakket i vakuum eller beskyttende atmosfære.

Benævnelsen Salame Felino efterfulgt af betegnelsen »Indicazione Geografica Protetta« eller af forkortelsen »BGB« (på sproget i det land, hvor produktet markedsføres) anbringes på etiketten eller seglet med tydelige og uudslettelige skrifttyper, der let lader sig skelne fra enhver anden indskrift på etikette eller segl, efterfulgt af EU-logoet og virksomhedens varemærke.

4. Præcis afgrænsning af det geografiske område

Produktionsområdet for Salame Felino ligger i provinsens Parmas forvaltningsområde.

5. Tilknytning til det geografiske område

5.1. Det geografiske områdes egenart

Produktionsområdet for Salame Felino, som omfatter hele provinsen Parma, er kendetegnet ved både bakkede og flade områder og tilstedeværelsen af søer og saltminer.

Afgrænsningen af det geografiske område er foretaget på baggrund af en nøje historisk rekonstruktion af den produktionspraksis for dette typiske produkt, der er tæt forbundet med den flere tusind år gamle tradition for slagtning og modning af svinekød. At denne tradition har udviklet sig, skyldes, at der siden antikken har været saltminer, og at der hersker særlige klimaforhold med bestemt luftfugtighed, tilstrømning af luft fra havet og tætbeliggende, vidtstrakte skovarealer.

I Parmas bakkeland har man altid forstået at anvende salt fra Salsomaggiore i de forskellige forarbejdnings teknikker på sletten.

Et eksempel herpå er den praksis for forarbejdning og lagring af svinekød, som allerede indførtes på etruskisk tid og i romertiden, ikke mindst på grund af tilstedeværelsen af svinebedrifter, som bl.a. skulle levere fødevarer til de romerske legionærer, som i kraft af den beliggenhed på bakkerne i kanten af sletten har haft let adgang til salt fra minerne i Salsomaggiore. Forarbejdningen af salt var nemlig på grund af saltets høje værdi traditionelt henlagt til områder fjernt fra rejseruter for at være mindre udsat for tyveri.

På grund af tilstedeværelsen af disse saltminer har saltningen af svinekødet og forarbejdningen heraf siden 1300-tallet ført til fremstilling af produkter, som nyder anerkendelse i Italien og udenlands.

5.2. Produktets egenart

Salame Felino adskiller sig fra andre produkter i denne varekategori ved sin kompakthed, fasthed og homogenitet såvel som den rubinrøde farve og sødlige milde smag.

Til forskel fra langt de fleste salamityper, som er i handelen, fyldes Salame Felino ikke i kunsttarm, men udelukkende i naturtarm. Produktet indeholder hverken laktose eller mælkepulver og har en middelhøj pH-værdi, hvilket understreger dens organoleptiske egenskaber.

5.3. Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller egenskaber (for BOB) eller produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn (for BGB)

Den anseelse, som Salame Felino nyder, fremgår af den omfangsrige litteratur, som indeholder henvisninger og omtale af produktet.

De første henvisninger til produktet findes allerede hos visse latinske forfattere fra det første århundrede e.Kr. (f.eks. Apicius' klassiske værk om kogekunsten, »De re coquinaria«).

Salame Felino var velkendt ved de på hinanden følgende hoffer i Parma: fra slægten Farnese over slægten Bourbon til hertuginde Marie Luise.

Den ældste afbildning af produktet er efter sigende den, som findes i udsmykningen i dåbskapellet i Parma (1196-1307): På den tavle, som er tilegnet stjernetegnet vandmanden, ser man på den drejelige støtte for gryden over et ildsted hænge to salamipølser, der i størrelse og form er som den nutidige Salame Felino.

En optælling af svin i 1766 viser, at på markedet i markgrevsområdet Felino foregik regionens mest livlige handel med svinekød. I samme tidsrum findes der i Felino-området sågar faste prisangivelser for mager og for fed salamipølse. Fra begyndelsen af 1800-tallet fremgår det af krøniker over skik og brug og kogekunst, at der findes en særlig teknik for forarbejdning af svinekød til salamipølse i området omkring byen Felino.

I 1905 findes indgangsordet Salame Felino i ordbogen over det italienske sprog, og i 1912 omhandles produktionen af salamipølse i Felino i landbrugsministeriets årsberetning om den økonomiske udvikling.

Siden 1927 har de lokale myndigheder anerkendt den i provinsen Parma fremstillede salamipølse som Salame Felino. Dette navn nød allerede dengang en særlig anseelse og besad en høj genkendelsesværdi, eftersom bekræftelsen af denne betegnelse i handelsbrug, ifølge bedømmelsen fra *Ufficio e Consiglio Provinciale dell'Economia Nazionale*, kunne bidrage til provinsens velstand. Endnu i dag viser forskning og indgående undersøgelser af den gastronomiske kultur i regionen Parma, at produktionen af Salame Felino er fast forankret i provinsen Parma. I et stort antal artikler forbindes Salame Felino med provinsens gastronomi, hvor den nævnes som værende en af de mest skattede pølsevarer, hvis kvalitet hænger uløseligt sammen med den århundredgamle tradition, som er opstået og kun bevaret intakt i dalstrøgene i provinsen Parma. Dertil kommer de mange begivenheder og arrangementer, som Parmas lokale myndigheder og provinsmyndigheder til stadighed afholder i både Italien og udenlands, for at fremme kendskabet til Salame Felino, med støtte med prøvesmagning og uddeling af informationsmateriale om egenskaberne ved denne salamipølse og oplysning om, hvad der kendetegner den historiske produktion af Salame Felino i provinsen Parma.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

Artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 510/2006

De italienske myndigheder har indledt den nationale indsigelsesprocedure ved at offentliggøre forslaget om anerkendelse af den beskyttede geografiske betegnelse Salame Felino i *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* (det italienske statstidende).

Den konsoliderede udgave af varespecifikationen kan ses på:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

eller

direkte på webstedet for ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug (www.politicheagricole.it) ved at klikke på »Prodotti di Qualità« (i skærmens venstre side) og derefter på »Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE (Reg CE 510/2006)«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 187/2013

af 5. marts 2013

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet ethylen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aktivstoffet ethylen blev optaget i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF⁽²⁾ ved Kommissionens direktiv 2008/127/EF⁽³⁾ i overensstemmelse med proceduren i artikel 24b i Kommissionens forordning (EF) nr. 2229/2004 af 3. december 2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF⁽⁴⁾. Efter at direktiv 91/414/EØF er blevet afløst af forordning (EF) nr. 1107/2009, betragtes dette stof som godkendt i henhold til nævnte forordning, og det er opført i del A i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer⁽⁵⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 25a i forordning (EF) nr. 2229/2004 forelagde Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) den 16. december 2011 Kommissionen sin vurdering af udkastet til revideret vurderingsrapport om ethylen⁽⁶⁾. Autoriteten kommunikerede sin vurdering af ethylen til anmelderen. Kommissionen opfordrede denne til at fremsætte bemærkninger til udkastet til revideret vurderingsrapport om ethylen. Udkastet til revideret vurderingsrapport og autoritetens vurdering blev behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående

Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 1. februar 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om ethylen.

- (3) Det bekræftes, at aktivstoffet ethylen betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (4) Det er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden nødvendigt at ændre godkendelsesbetingelserne for ethylen. Navnlig bør det krævede minimumsniveau for renhed ændres og godkendelserne til indendørs brug af erhvervsmæssige brugere begrænses. Når medlemsstater godkender plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ethylen, skal de desuden være særligt opmærksomme på beskyttelsen af brugere, arbejdstagere og andre tilstedeværende og på ethylens overensstemmelse med de krævede specifikationer, uanset i hvilken form stoffet leveres til brugeren.
- (5) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Før anvendelsen af denne forordning bør medlemsstaterne, anmelderen og indehaverne af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ethylen, have en rimelig frist til at opfylde de krav, som ændringen af godkendelsesbetingelserne medfører.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. februar 2014.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 344 af 20.12.2008, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT L 379 af 24.12.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet: Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ethylen. *EFSA Journal* 2012;10(1):2508. [43 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2508. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

I del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 affattes række 227 om aktivstoffet ethylen således:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»227	Ethylen CAS-nr. 74-85-1 CIPAC-nr.: 839	Ethylen	≥ 90 % Relevant urenhed: ethylenoxid, højst 1 mg/kg	1. september 2009	31. august 2019	DEL A Må kun tillades anvendt som plantevækstregulerende middel af erhvervs-mæssige brugere. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om ethylen (SANCO/2608/2008), særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyrer sundhed den 1. februar 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på: a) ethylens opfyldelse af de krævede specifikationer, uanset i hvilken form stoffet leveres til brugeren b) beskyttelsen af brugere, arbejdstagere og andre tilstedeværende. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikogrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.»

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffernes identitet og specifikationer fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 188/2013

af 5. marts 2013

om godkendelse af aktivstoffet mandipropamid, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke der inden den 14. juni 2011 er truffet en afgørelse i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3. Med hensyn til mandipropamid er betingelserne i artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 opfyldt ved Kommissionens beslutning 2006/589/EF⁽³⁾.
- (2) Østrig modtog den 13. december 2005 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Syngenta Crop Protection AG om optagelse af aktivstoffet mandipropamid i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved afgørelse 2006/589/EF blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.
- (3) For dette aktivstof er virkningerne på menneskers og dyrs sundhed og miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den udpegede rapporterende medlemsstat forelagde et udkast til vurderingsrapport den 30. november 2006.
- (4) Udkastet til vurderingsrapport er blevet behandlet af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«). Autoriteten forelagde den 18. oktober 2012 Kommissionen sin konklusion om risikovurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet mandipropamid⁽⁴⁾. Udkastet til vurderingsrapport og autoritetens konklusioner blev behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyrsundhed, og behandlingen blev afsluttet den 1. februar 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om mandipropamid.

- (5) Det fremgår af de forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder mandipropamid, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Mandipropamid bør derfor godkendes.
- (6) Det er imidlertid, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, nødvendigt at fastsætte visse betingelser og begrænsninger. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.
- (7) Før et aktivstof godkendes, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, godkendelsen medfører.
- (8) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 følger af godkendelsen, bør følgende betingelser dog finde anvendelse i betragtning af den særlige situation, der er opstået efter overgangen fra direktiv 91/414/EØF til forordning (EF) nr. 1107/2009. Medlemsstaterne bør have en frist på seks måneder efter godkendelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder mandipropamid, op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne bør ændre eller erstatte godkendelserne eller kalde dem tilbage, alt efter hvad der er relevant. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det ajourførte fuldstændige dossier, jf. bilag III til direktiv 91/414/EØF, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper.
- (9) Erfaringerne med optagelsen i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽⁵⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger dog ikke medlemsstaterne eller indehavere

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 240 af 9.9.2006, s. 9.

⁽⁴⁾ EFSA Journal (2012) 10(11):2935. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

⁽⁵⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I til det pågældende direktiv eller forordningerne om godkendelse af aktivstoffer.

- (10) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer⁽¹⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse af aktivstof

Aktivstoffet mandipropamid, som opført i bilag I, godkendes på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

Artikel 2

Revurdering af plantebeskyttelsesmidler

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 senest den 31. januar 2014 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder mandipropamid som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til nærværende forordning er overholdt, dog ikke betingelserne i kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i samme bilag, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktiv 91/414/EØF, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 1-4, samt artikel 62 i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder mandipropamid, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 senest den 31. juli 2013, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF, idet der samtidig tages højde for kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i bilag I til nærværende forordning. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder mandipropamid som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. januar 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder mandipropamid som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. januar 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i den eller de pågældende retsakter, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, eller hvorved det eller de pågældende stoffer blev godkendt, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 3

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 4

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1.

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
Mandipropamid CAS-nr.: 374726-62-2 CIPAC-nr.: 783	(RS)-2-(4-chlorphenyl)-N-[3-methoxy-4-(prop-2-ynyloxy)phenethyl]-2-(prop-2-ynyloxy)acetamid	≥ 930 g/kg Urenheden N-{2-[4-(2-chlor-allyloxy)-3-methoxy-phenyl]-ethyl}-2-(4-chlor-phenyl)-2-prop-2-ynyloxy-acetamid er af toksikologisk relevans og må ikke overstige 0,1 g/kg i det tekniske materiale.	1. august 2013	31. juli 2023	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om mandipropamid, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 1. februar 2013. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikogrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om potentialet for præferentiel enantiomerisk omdannelse eller racemisering af mandipropamid på jordoverfladen som følge af jordfotolyse. Ansøgeren fremlægger disse oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 31. juli 2015.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffernes identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

BILAG II

I del B i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 indsættes følgende række:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (*)	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»34	Mandipropamid CAS-nr.: 374726-62-2 CIPAC-nr.: 783	(RS)-2-(4-chlorphenyl)-N-[3-methoxy-4-(prop-2-ynyloxy)phenethyl]-2-(prop-2-ynyloxy)acetamid	≥ 930 g/kg Urenheden N-[2-[4-(2-chlor-allyloxy)-3-methoxy-phenyl]-ethyl]-2-(4-chlor-phenyl)-2-prop-2-ynyloxy-acetamid er af toksikologisk relevans og må ikke overstige 0,1 g/kg i det tekniske materiale.	1. august 2013	31. juli 2023	<p>Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om mandipropamid, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 1. februar 2013.</p> <p>Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.</p> <p>Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om potentialet for præferentiel enantiomerisk omdannelse eller racemisering af mandipropamid på jordoverfladen som følge af jordfotolyse.</p> <p>Ansøgeren fremlægger disse oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 31. juli 2015.»</p>

(*) Yderligere oplysninger om aktivstofferne identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 189/2013**af 5. marts 2013****om ændring af forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til ordningen vedrørende kendt befragter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2010 ⁽²⁾ fastsætter en overgangsperiode for gennemførelsen af kravene til godkendelse af kendte befragtere. Af forenklingssyn er det nødvendigt at harmonisere denne periodes slutdato med andre datoer i forordningen.

- (2) Forordning (EU) nr. 185/2010 bør derfor ændres.

- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Civil Luftfartssikkerhed, der er nedsat ved artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 300/2008 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 185/2010 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 55 af 5.3.2010, s. 1.

BILAG

Kapitel 6, punkt 6.4.1.2, litra d), i bilaget til forordning (EU) nr. 185/2010 affattes således:

- »d) Hvis en kendt befragter er godkendt før den 29. april 2010 for at sikre, at kravene i punkt 6.4.2 var opfyldt, kan denne betragtes som en kendt befragter i henseende til forordning (EF) nr. 300/2008 og dertil hørende gennemførelsesretsakter indtil den 28. april 2013.«
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 190/2013

af 5. marts 2013

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet natriumhypochlorit

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aktivstoffet natriumhypochlorit blev optaget i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾ ved Kommissionens direktiv 2008/127/EF ⁽³⁾ i overensstemmelse med proceduren i artikel 24b i Kommissionens forordning (EF) nr. 2229/2004 af 3. december 2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽⁴⁾. Efter at direktiv 91/414/EØF blev afløst af forordning (EF) nr. 1107/2009, betragtes dette stof som godkendt i henhold til nævnte forordning, og det er opført i del A i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer ⁽⁵⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 25a i forordning (EF) nr. 2229/2004 forelagde Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) den 25. juni 2012 Kommissionen sin vurdering af udkastet til revideret vurderingsrapport om natriumhypochlorit ⁽⁶⁾. Autoriteten underrettede anmelderen om sin vurdering af natriumhypochlorit. Kommissionen opfordrede anmelderen til at fremsætte bemærkninger til udkastet til revideret vurderingsrapport om natriumhypochlorit. Udkastet til revideret vurderingsrapport og autoritetens vurdering er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerækæden

og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 1. februar 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om natriumhypochlorit.

- (3) Det bekræftes, at aktivstoffet natriumhypochlorit betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (4) Det er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden nødvendigt at ændre godkendelsesbetingelserne for natriumhypochlorit. På trods af at der findes omfattende oplysninger om natriumhypochlorit som generelt tilgængeligt almindeligt handelsprodukt, kan eksponeringsvurderingen, for så vidt angår bruger, arbejdstager og overfladevand, ikke færdiggøres, hvis det kun er data fra anmelderen, der tages i betragtning. Derfor bør godkendelserne begrænses til indendørs brug, og der bør indføres en række nye bestemmelser for medlemsstater, som godkender plantebeskyttelsesmidler, der indeholder natriumhypochlorit.
- (5) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Før anvendelsen af denne forordning bør medlemsstaterne, anmelderne og indehaverne af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler have en rimelig frist til at opfylde de krav, som ændringen af godkendelsesbetingelserne medfører.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2013.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 344 af 20.12.2008, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT L 379 af 24.12.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance sodium hypochlorite*. *EFSA Journal* 2012;10(7):2796. [40 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2796. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

I del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 affattes række 254 om aktivstoffet natriumhypochlorit således:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stof-fets godkendelse	Særlige bestemmelser
»254	Natriumhypochlorit CAS-nr.: 7681-52-9 CIPAC-nr.: 848	Natriumhypochlorit	Natriumhypochlorit: 105 g/kg-126 g/kgb (122 g/L-151 g/L) teknisk koncentrat 10-12 % (w/w) udtrykt som chlorin	1. september 2009	31. august 2019	DEL A Må kun tillades anvendt inden døre som desinficeringsmiddel. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om natriumhypochlorit (SANCO/2988/2008), særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 1. februar 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på: a) risikoen for bruger og arbejdstagere b) at eksponering af jord for natriumhypochlorit og dets reaktionsprodukter gennem spredning af behandlet kompost på økologiske arealer undgås. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.«

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 191/2013

af 5. marts 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 798/2008, (EF) nr. 119/2009, og (EU) nr. 206/2010 og beslutning 2000/572/EF vedrørende dyrevelfærdserklæringer i standardveterinærcertifikaterne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008 ⁽²⁾ blev der fastlagt en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Unionen, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat.

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 119/2009 ⁽³⁾ blev der fastlagt en liste over tredjelande og dele af tredjelande med henblik på import til eller transit gennem Unionen af kød af vildtlevende dyr af hareordenen, af visse vildtlevende landpattedyr og af opdrættede kaniner og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater.

(3) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2010 ⁽⁴⁾ blev der fastsat krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater ved indførsel til Unionen af visse sendinger af levende dyr eller fersk kød. Ved forordningen blev der fastlagt lister over tredjelande, områder eller dele af tredjelande, som opfylder bestemte kriterier, og hvorfra sendinger derfor må føres ind i Unionen, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater med henblik på indførsel til Unionen af bestemte sendinger af fersk kød fra hovdyr som defineret i Rådets direktiv 2004/68/EF af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr, om ændring af direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF og om ophævelse af direktiv 72/462/EØF ⁽⁵⁾.

(4) Ved Kommissionens beslutning 2000/572/EF ⁽⁶⁾ blev der fastsat dyre- og folkesundhedsmæssige betingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af tilberedt kød fra tredjelande.

(5) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 ⁽⁷⁾ blev der fastsat regler om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet, som gælder fra 1. januar 2013.

(6) Ved artikel 12 i forordning (EF) nr. 1099/2009 er det fastsat, at det sundhedscertifikat, der ledsager kød indført fra tredjelande, skal suppleres med en attest som dokumentation for, at krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i samme forordning, er overholdt.

(7) Af klarhedshensyn bør dyrevelfærdserklæringerne i standardveterinærcertifikaterne »POU« og »RAT« i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008, i standardveterinærcertifikatet »RM« i bilag II til forordning (EF) nr. 119/2009, i standardveterinærcertifikaterne »BOV«, »OVI«, »POR«, »EQU« og »SUF« i del 2 i bilag II til forordning (EU) nr. 206/2010 og standardveterinærcertifikatet »MP-PREP« i bilag II til beslutning 2000/572/EF opdateres.

(8) En sådan erklæring bør også indsættes i standardveterinærcertifikatet »RUF« i del 2 i bilag II til forordning (EU) nr. 206/2010 for kun at kunne give den nødvendige attestering i de tilfælde, hvor opdrættet vildt skal slagtes eller aflives på et slagteri.

(9) Der bør fastsættes en overgangsperiode for at give tredjelande mulighed for at tilpasse sig de ændrede standardveterinærcertifikater.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 798/2008

I standardveterinærcertifikaterne »POU« og »RAT« i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 affattes punkt II.3 således:

⁽¹⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 226 af 23.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 39 af 10.2.2009, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 73 af 20.3.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 321.

⁽⁶⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.

»II.3. Dyrevelfærdserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det ferske kød beskrevet i del I i dette certifikat, stammer fra dyr, der er blevet håndteret på slagteriet før og under slagte- eller aflivningstidspunktet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen og opfylder krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 (*).

(*) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EF) nr. 119/2009

I standardveterinærcertifikatet »RM« i bilag II til forordning (EF) nr. 119/2009 affattes punkt V således:

»V. DYREVELFÆRDSERKLÆRING

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det ferske kød beskrevet i del I i dette certifikat stammer fra dyr, der er blevet håndteret på slagteriet før og under slagte- eller aflivningstidspunktet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen og opfylder krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 (*).

(*) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.«

Artikel 3

Ændringer af forordning (EU) nr. 206/2010

Forordning (EU) nr. 206/2010 ændres som følger:

1) I standardveterinærcertifikaterne »BOV«, »OVI«, »POR«, »EQU« og »SUF« i del 2 i bilag II affattes punkt II.3 således:

»II.3. Dyrevelfærdserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det ferske kød beskrevet i del I i dette certifikat stammer fra dyr, der er blevet håndteret på slagteriet før og under slagte- eller aflivningstidspunktet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen og opfylder krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 (*).

(*) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.«

2) I standardveterinærcertifikatet »RUF« i del 2 i bilag II indsættes følgende som punkt II.3 efter punkt II.2.7:

»⁽¹⁾ II.3. Dyrevelfærdserklæring

Hvis det ferske kød beskrevet i del I i dette certifikat stammer fra dyr, der er blevet slagtet eller aflivet på et slagteri, bekræfter undertegnede embedsdyrlæge, at det er blevet håndteret på slagteriet før og under slagte- eller aflivningstidspunktet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen og opfylder krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 (*).

(*) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.«

Artikel 4

Ændring af beslutning 2000/572/EF

I standardveterinærcertifikatet »MP« i bilag II til beslutning 2000/572/EF affattes punkt II.3 således:

»II.3. Dyrevelfærdserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det tilberedte kød ⁽¹⁾ beskrevet i del I i dette certifikat stammer fra dyr, der er blevet håndteret på slagteriet før og under slagte- eller aflivningstidspunktet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen og opfylder krav, der mindst svarer til kravene i kapitel II og III i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 (*).

(*) EUT L 303 af 18.11.2009 s. 1.«

Artikel 5

Overgangsbestemmelse

I en overgangsperiode indtil 31. januar 2014 kan sendinger af animalske produkter, der ledsages af de relevante veterinærcertifikater udstedt senest 30. november 2013 i overensstemmelse med de standardveterinærcertifikater, der var gældende før denne forordnings ikrafttrædelse, fortsat indføres i Unionen.

Artikel 6

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 192/2013**af 5. marts 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	82,8
	MA	58,9
	TN	87,6
	TR	100,6
	ZZ	82,5
0707 00 05	EG	191,6
	MA	170,1
	TR	176,5
	ZZ	179,4
0709 91 00	EG	82,2
	ZZ	82,2
0709 93 10	MA	47,5
	TR	131,1
	ZZ	89,3
0805 10 20	EG	50,5
	IL	71,4
	MA	49,4
	TN	56,3
	TR	62,7
	ZZ	58,1
0805 50 10	TR	75,6
	ZZ	75,6
0808 10 80	AR	115,2
	BR	110,3
	CL	115,2
	CN	78,5
	MK	31,3
	US	164,6
	ZZ	102,5
0808 30 90	AR	121,2
	CL	175,5
	TR	179,9
	US	185,0
	ZA	108,9
	ZZ	154,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 1. marts 2013

om retningslinjer for medlemsstaternes beregning af andelen af vedvarende energi fra varmepumper, der anvender forskellige varmepumpeteknologier, i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF

(meddelt under nummer C(2013) 1082)

(EØS-relevant tekst)

(2013/114/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 4, sammenholdt med bilag VII og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2009/28/EF fastsætter et mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i EU's udvidede endelige energiforbrug skal være mindst 20 % i 2020, samt nationale mål for vedvarende energi for hver medlemsstat og et vejledende minimumsforløb.
- (2) En passende metodologi for energistatistik er nødvendig med henblik på at måle forbruget fra vedvarende energikilder.
- (3) Bilag VII til direktiv 2009/28/EF fastsætter regler for beregningen af energi fra varmepumper og pålægger Kommissionen at fastlægge retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne skønner de nødvendige værdier under hensyntagen til forskelle i klimaforhold, navnlig meget kolde klimaer.
- (4) Den metode, der skal anvendes til beregningen af andelen af vedvarende energi fra varmepumper, bør bygge på den bedste tilgængelige videnskab og være så nøjagtig som muligt uden dog at være unødigt kompliceret og omkostningskrævende.
- (5) Kun omgivende luft, dvs. udendørs luft, kan bruges som energikilde til en luft-luft-varmepumpe. Hvis energikilden er en blanding af spildenergi og omgivende luft (f.eks. udledningsluft fra luftcirkulationsenheder), bør beregningsmetoden for den leverede vedvarende energi imidlertid afspejle dette.

(6) Under varme klimaforhold installeres reversible varmepumper ofte med det formål at køle indendørsmiljøer, men kan også bruges til at producere varme om vinteren. Sådanne varmepumper kan også installeres parallelt med et eksisterende varmesystem. I sådanne tilfælde afspejler den installerede kapacitet nærmere efterspørgslen efter køling end den leverede varme. Eftersom denne vejledning anvender den installerede kapacitet som indikator for efterspørgslen efter varme, vil statistikken for den installerede kapacitet således overvurdere den leverede mængde varme. Der bør derfor justeres herfor på passende vis.

(7) Disse retningslinjer gør det muligt for medlemsstaterne at redegøre for og beregne andelen af vedvarende energi leveret ved hjælp af varmepumpeteknologier. De fastsætter navnlig, hvordan medlemsstaterne skal skønne værdierne for Q_{usable} og »sæsonydelsesfaktoren« (SPF) under hensyntagen til forskelle i klimaforhold, navnlig meget kolde klimaer.

(8) Det er hensigtsmæssigt at lade medlemsstaterne foretage egne beregninger og undersøgelser med henblik på at forbedre nøjagtigheden af de nationale statistikker ud over det, der er muligt med den i denne afgørelse fastsatte metodologi —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for at skønne produktionen af vedvarende energi ved hjælp af forskellige varmepumpeteknologier som omhandlet i bilag VII til direktiv 2009/28/EF findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Kommissionen kan revidere og supplere disse retningslinjer frem til den 31. december 2016, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den statistiske, tekniske eller videnskabelige udvikling.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2013.

På Kommissionens vegne

Günther OETTINGER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Retningslinjer for medlemsstaternes beregning af andelen af vedvarende energi fra varmepumper, der anvender forskellige varmepumpeteknologier, i henhold til artikel 5 i direktiv 2009/28/EF

1. INDLEDNING

Bilag VII i direktiv 2009/28/EF om vedvarende energi (i det følgende benævnt »direktivet«) fastsætter den grundlæggende metode til beregning af vedvarende energi fra varmepumper. Bilag VII fastsætter de tre værdier, der skal anvendes ved beregningen af den vedvarende energi fra varmepumper, som indgår i målene for vedvarende energi:

- a) energisystemets effektivitet (η eller η_a)
- b) den skønnede samlede brugbare varme fra varmepumperne (Q_{usable})
- c) »sæsonydelsesfaktoren« (SPF).

Metodologien for bestemmelse af energisystemets effektivitet (η) blev fastsat på et møde i arbejdsgruppen om statistikker vedrørende energi den 23. oktober 2009 ⁽¹⁾, mens Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ⁽²⁾ omhandler de data, der er nødvendige for beregningen af energisystemets effektivitet. Energisystemets effektivitet (η) sættes til 0,455 (eller 45,5 %) på grundlag af de nyeste data for 2010 ⁽³⁾, og er den værdi, der skal anvendes frem til 2020.

Disse retningslinjer fastsætter navnlig, hvordan medlemsstaterne skal skønne de to resterende værdier Q_{usable} og »sæsonydelsesfaktoren« (SPF) under hensyntagen til forskelle i klimaforhold, navnlig meget kolde klimaer. Retningslinjerne gør det således muligt for medlemsstaterne at beregne andelen af vedvarende energi fra varmepumpeteknologier.

2. DEFINITIONER

I denne afgørelse forstås ved:

» Q_{usable} «: den skønnede samlede brugbare varme fra varmepumper beregnet som produktet af den nominelle varmeydelse (P_{rated}) og de årlige ækvivalente varmepumpetimer (H_{HP}), udtrykt i GWh

»årlige ækvivalente varmepumpetimer« (H_{HP}): det skønnede antal timer pr. år, hvor en varmepumpe skal levere varme ved nominel ydelse for at levere den samlede brugbare varme fra varmepumper, udtrykt i h

»nominel ydelse« (P_{rated}): køle- eller varmekapacitet for apparatets dampkompressionscyklus eller adsorptions-/absorptionscyklus under standarddriftsforhold

»SPF«: den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor, der refererer til »nettosæsoneffektivitetsfaktoren i aktiv tilstand« ($SCOP_{\text{net}}$) for eldrevne varmepumper eller »den sæsonafhængige primære nettoenergifaktor i aktiv tilstand« ($SPER_{\text{net}}$) for termisk drevne varmepumper.

3. SKØN AF SPF OG Q_{USABLE} 3.1. **Metodologiprincipper**

Metodologien følger tre hovedprincipper:

- a) metodologien skal være teknisk velfunderet
- b) tilgangen skal være pragmatisk og balancere nøjagtighed og omkostningseffektivitet
- c) standardværdierne til beregning af bidraget til vedvarende energi fra varmepumper fastsættes på et forsigtigt niveau med henblik på at minimere risikoen for at overvurdere andelen af vedvarende energi fra varmepumper.

⁽¹⁾ Se punkt 4.5 i referatet fra mødet den 23.10.2009, der er tilgængeligt her: <https://circabc.europa.eu/w/browse/be80a323-0f89-4ab7-b8f7-888e3ff351ed>

⁽²⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Værdien af η er 45,5 % i 2010 (dvs. en stigning fra 44,0 % i 2007, 44,7 % i 2008 og 45,1 % i 2009), hvilket resulterer i en SPF på mindst 2,5 i 2010. Dette er et forsigtigt skøn, idet energisystemets effektivitet forventes at stige frem mod 2020. Da grundlaget for beregningen af energisystemets effektivitet (η) imidlertid ændres i takt med, at de underliggende statistiske data revideres, bliver situationen mere forudsigelig, hvis η fastsættes til et bestemt niveau for at undgå forvirring vedrørende mindstekravene til SPF (skabe retssikkerhed) og for at lette medlemsstaternes arbejde med metodologiuudvikling (se afsnit 3.10). I henhold til artikel 2 i denne afgørelse (revision af retningslinjerne, såfremt det er nødvendigt, inden 31.12.2016) kan η revideres om nødvendigt.

Medlemsstaterne opfordres til at forbedre de forsigtigt skønnede standardværdier ved at tilpasse dem til de nationale/regionale forhold og ved at udvikle mere nøjagtig metodologi. Sådanne forbedringer bør meddeles Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige.

3.2. Resumé af metodologien

I henhold til bilag VII i direktivet beregnes andelen af vedvarende energi fra varmepumpe teknologier (E_{RES}) efter følgende regel:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

$$Q_{usable} = H_{HP} * P_{rated}$$

hvor:

- Q_{usable} = den skønnede samlede brugbare varme fra varmepumper [GWh]
- H_{HP} = de ækvivalente fuldlasttimer i aktiv tilstand (h)
- P_{rated} = de installerede varmepumpers nominelle ydelse under hensyntagen til de forskellige typer varmepumpers levetid [GW]
- SPF = den skønnede gennemsnitlige sæsonydelsesfaktor ($SCOP_{net}$ eller $SPER_{net}$).

Standardværdierne for H_{HP} og de forsigtigt skønnede standardværdier for SPF fastsættes i tabel 1 og 2 i afsnit 3.6.

3.3. Mindsteydelse for varmepumper, for at energien kan betragtes som vedvarende energi i henhold til direktivet

I henhold til bilag VII til direktivet sikrer medlemsstaterne, at kun varmepumper, for hvilke det gælder, at SPF er højere end $1,15 * 1/\eta$, tages i betragtning.

Når energisystemets effektivitet (η) fastsættes til 45,5 % (se afsnit 1 og fodnote 3), bevirker det, at eldrevne varmepumpers SPF ($SCOP_{net}$) skal være mindst 2,5, for at disse varmepumper kan tages i betragtning i henhold til dette direktiv.

For varmepumper, der drives af termisk energi (enten direkte eller i form af forbrænding af brændstoffer), er energisystemets effektivitet (η) lig 1. Sådanne varmepumpers SPF ($SPER_{net}$) skal være 1,15 for at kunne komme i betragtning som vedvarende energi i henhold til direktivet.

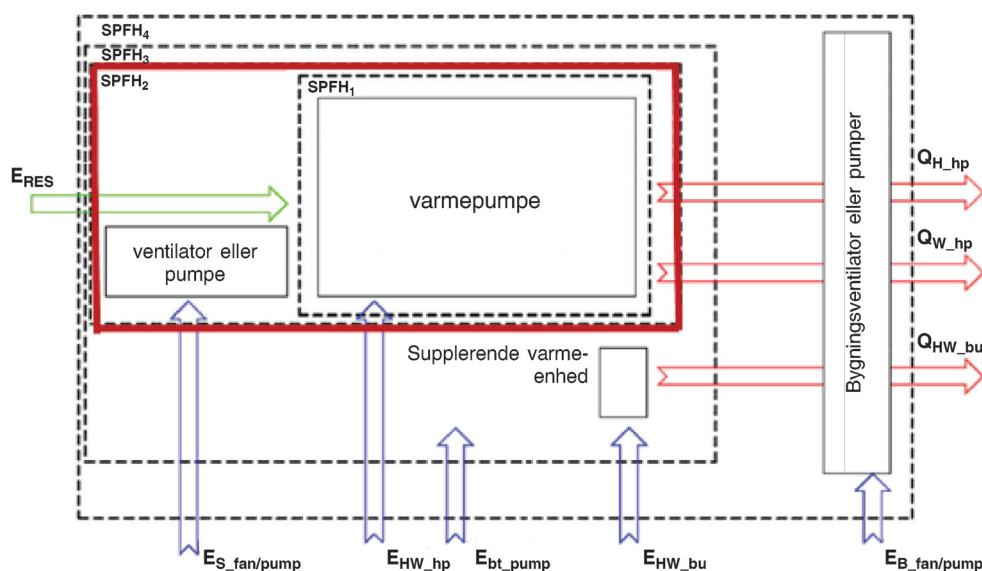
Medlemsstaterne bør, navnlig hvad angår luft-luft-varmepumper, undersøge, hvor stor en andel af deres allerede installerede varmepumpekapacitet, der har en SPF, der ligger over mindsteydelsen. Ved gennemførelsen af denne vurdering kan medlemsstaterne støtte sig til såvel testdata som målinger, om end manglen på data i mange tilfælde vil betyde, at vurderingen beror på en ekspertbedømmelse foretaget af hver medlemsstat. Sådanne ekspertbedømmelser bør være forsigtige, forstået således at skønnene i højere grad bør undervurdere end overvurdere bidraget fra varmepumper⁽⁴⁾. Det er således normalt kun i særlige tilfælde, at luft-luft vandvarmere har en SPF, der ligger over mindstekravet.

3.4. Systemgrænser for måling af energi fra varmepumper

Systemgrænserne for måling omfatter køleprocessen, kølepumpen, adsorptions-/absorptionsprocessen og pumper til opløsningsmidler. SPF bør bestemmes som sæsoneffekt faktoren ($SCOP_{net}$) i henhold til EN 14825:2012 eller som den sæsonafhængige primære nettoenergifaktor i henhold til EN 12309. Dette indebærer, at den elektriske energi eller forbruget af brændstof, der anvendes til drift af varmepumpen og cirkulation af kølemidlet, skal tages i betragtning. Den tilhørende systemgrænse er vist i figur 1 nedenfor som $SPFH_2$ markeret med rødt.

⁽⁴⁾ Der bør i den henseende tages særlige forbehold i forbindelse med reversible luft-luft-varmepumper, idet der her er en række potentielle kilder til overvurdering, navnlig: a) ikke alle reversible varmepumper anvendes til opvarmning eller anvendes kun i begrænset omfang hertil, og b) gamle (og nye knap så effektive) enheder har en SPF under mindstekravet på 2,5.

Figur 1

Systemgrænser for måling af SPF og Q_{usable}

Kilde: SEPEMO build-projektet.

Følgende forkortelser anvendes i figur 1:

- $E_{S_fan/pump}$ Energi, der er anvendt til drift af ventilatoren og/eller pumpen, der cirkulerer kølemidlet
- E_{HW_hp} Energi, der anvendes til drift af selve varmepumpen
- E_{bt_pump} Energi, der anvendes til drift af den pumpe, der cirkulerer det medium, som absorberer den omgivende energi (ikke relevant for alle varmepumper)
- E_{HW_bu} Energi, der anvendes til drift af det supplerende varmeanlæg (ikke relevant for alle varmepumper)
- $E_{B_fan/pump}$ Energi, der anvendes til drift af ventilatoren og/eller pumpen, der cirkulerer det medium, der leverer den endelige anvendelige varme
- Q_{H_hp} Den varme, som energikilden leverer ved hjælp af varmepumpen
- Q_{W_hp} Den varme, som leveres af den mekaniske energi, der anvendes til drift af varmepumpen
- Q_{HW_hp} Varme fra det supplerende varmeanlæg (ikke relevant for alle varmepumper)
- E_{RES} Vedvarende aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi (energikilden), der genereres af varmepumpen
- E_{RES} $E_{RES} = Q_{usable} - E_{S_fan/pump} - E_{HW_hp} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$
- Q_{usable} $Q_{usable} = Q_{H_hp} + Q_{W_hp}$

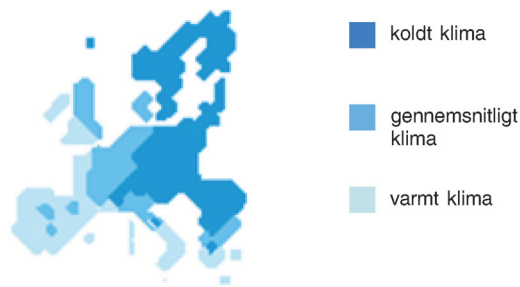
Det følger af ovenstående systemgrænser, at beregningen af den vedvarende energi, der genereres af varmepumpen, afhænger af varmepumpen alene og ikke af det varmesystem, som varmepumpen er en del af. En ineffektiv anvendelse af varmepumpeenergi er derfor et spørgsmål om energieffektivitet og bør ikke have indflydelse på beregningerne af den vedvarende energi fra varmepumper.

3.5. Klimaforhold

Definitionen af gennemsnitlige, koldere og varmere klimaforhold følger den metode, der foreslås i forslaget til Kommissionens delegerede forordning om mærkning af kedler⁽⁵⁾, hvor »gennemsnitlige klimaforhold«, »kolde klimaforhold« og »varme klimaforhold«, er de temperaturforhold, der er kendetegnende for henholdsvis Strasbourg, Helsinki og Athen. De foreslåede klimazoner er beskrevet i figur 2 nedenfor.

⁽⁵⁾ Dette forslag er endnu ikke vedtaget af Kommissionen (januar 2013). Forslaget ligger i WTO's database: http://members.wto.org/crnattachments/2012/tbt/EEC/12_2119_00_e.pdf

Figur 2
Klimazoner

I de tilfælde, hvor en medlemsstat har flere forskellige klimaforhold, bør medlemsstaten foretage et skøn af den installerede varmepumpekapacitet for hver klimazone.

3.6. SPF og Q_{usable} standardværdier for varmepumper

Standardværdierne for H_{HP} og SPF ($SCOP_{net}$) for eldrevne varmepumper fastsættes i tabellen nedenfor:

Tabel 1

Standardværdier for H_{HP} og SPF ($SCOP_{net}$) for eldrevne varmepumper

Varmepumpens energikilde	Energikilde og distributionsmedium	Klimaforhold					
		Varmere klima		Gennemsnitligt klima		Koldere klima	
		H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SCOP_{net}$)
Aerotermisk energi	Luft-luft	1 200	2,7	1 770	2,6	1 970	2,5
	Luft-vand	1 170	2,7	1 640	2,6	1 710	2,5
	Luft-luft (reversibel)	480	2,7	710	2,6	1 970	2,5
	Luft-vand (reversibel)	470	2,7	660	2,6	1 710	2,5
	Udledningsluft-luft	760	2,7	660	2,6	600	2,5
	Udledningsluft-vand	760	2,7	660	2,6	600	2,5
Geotermisk energi	Jord-luft	1 340	3,2	2 070	3,2	2 470	3,2
	Jord-vand	1 340	3,5	2 070	3,5	2 470	3,5
Hydrotermisk varme	Vand-luft	1 340	3,2	2 070	3,2	2 470	3,2
	Vand-vand	1 340	3,5	2 070	3,5	2 470	3,5

Standardværdierne for H_{HP} og SPF ($SPER_{net}$) for termisk drevne varmepumper fastsættes i tabellen nedenfor:

Tabel 2

Standardværdier for H_{HP} og SPF ($SPER_{net}$) for termisk drevne varmepumper

Varmepumpens energikilde	Energikilde og distributionsmedium	Klimaforhold					
		Varmere klima		Gennemsnitligt klima		Koldere klima	
		H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)	H_{HP}	SPF ($SPER_{net}$)
Aerotermsk energi	Luft-luft	1 200	1,2	1 770	1,2	1 970	1,15
	Luft-vand	1 170	1,2	1 640	1,2	1 710	1,15
	Luft-luft (reversibel)	480	1,2	710	1,2	1 970	1,15
	Luft-vand (reversibel)	470	1,2	660	1,2	1 710	1,15
	Udledningsluft-luft	760	1,2	660	1,2	600	1,15
	Udledningsluft-vand	760	1,2	660	1,2	600	1,15
Geotermsk energi	Jord-luft	1 340	1,4	2 070	1,4	2 470	1,4
	Jord-vand	1 340	1,6	2 070	1,6	2 470	1,6
Hydrotermisk varme	Vand-luft	1 340	1,4	2 070	1,4	2 470	1,4
	Vand-vand	1 340	1,6	2 070	1,6	2 470	1,6

De standardværdier, der er fastsat i tabel 1 og 2, er typiske for det segment af varmepumper, der har en SPF, der er højere end mindstekravet, hvilket betyder, at varmepumper med en SPF, der er lavere end 2,5, ikke er taget i betragtning ved fastsættelsen af de typiske værdier ⁽⁶⁾.

3.7. Bemærkninger vedrørende varmepumper, der ikke er eldrevne

Varmepumper, der ikke er eldrevne, men som enten anvender et flydende eller gasformigt brændstof til drift af kompressoren, eller anvender en adsorptions-/absorptionsproces (der er drevet af forbrænding af flydende eller gasformigt brændstof eller ved hjælp af geotermsk/solvarmeenergi eller spildvarme), leverer vedvarende energi, så længe »den sæsonafhængige primære nettoenergifaktor i aktiv tilstand« ($SPER_{net}$) er på 115 % eller mere ⁽⁷⁾.

3.8. Bemærkninger vedrørende varmepumper, der anvender udledningsluft som energikilde

Varmepumper, der drives af udledningsluft som energikilde, anvender omgivende energi, og sådanne varmepumper leverer derfor vedvarende energi. Men samtidig genvinder sådanne varmepumper også udledningsluft, der ikke er aerotermsk energi i henhold til direktivet ⁽⁸⁾. Det er derfor kun den aerotermske energi, der tages i betragtning som vedvarende energi. Der korrigeres herfor ved at justere H_{HP} -værdierne for sådanne varmepumper som fastsat i afsnit 3.6.

3.9. Bemærkninger vedrørende luft-luft-varmepumper

De H_{HP} -værdier, der fremgår af tabel 1 og 2 ovenfor, er baseret på H_{HE} -værdier (H_{HE} = varmetimeækvivalenter), der ikke blot afspejler det antal timer, som varmepumpen er i brug, men også det antal timer, som det supplerende varmeanlæg er i brug. Eftersom det supplerende varmeanlæg er placeret udenfor de systemgrænser, der er beskrevet i afsnit 3.4, justeres H_{HE} -værdierne for alle luft-luft-varmepumper på behørig vis, således at det kun er den anvendelige energi genereret af selve varmepumpen, der tages i betragtning. De justerede H_{HP} -værdier fremgår af tabel 1 og 2 ovenfor.

⁽⁶⁾ Dette betyder, at medlemsstaterne kan betragte værdierne i tabel 1 og 2 som gennemsnitlige værdier for eldrevne varmepumper med en SPF, der er højere end mindstekravet på 2,5.

⁽⁷⁾ Jf. afsnit 3.3.

⁽⁸⁾ Jf. artikel 5, stk. 4, og definitionen af »aerotermsk energi« i artikel 2, litra b), i direktivet.

Hvad angår luft-luft-varmepumper, hvis kapacitet er angivet for standarddriftsforhold (og ikke for standardtestforhold), bør H_{HE} -værdierne anvendes⁽⁹⁾.

Kun omgivende luft, dvs. udendørs luft, kan bruges som energikilde til en luft-luft-varmepumpe.

3.10. Bemærkninger vedrørende reversible varmepumper

Under varme klimaforhold, og til en vis udstrækning også under gennemsnitlige klimaforhold, installeres reversible varmepumper ofte med det formål at køle indendørsmiljøer, selvom de også bruges til at producere varme om vinteren. Eftersom efterspørgslen efter nedkøling om sommeren er højere end efterspørgslen efter opvarmning om vinteren, afspejler den nominelle ydelse snarere efterspørgslen efter køling frem for efter varme. Eftersom den installerede kapacitet anvendes som indikator for efterspørgslen efter varme, vil statistikken for den installerede kapacitet således ikke afspejle den kapacitet, der er installeret til varmeformål. Desuden installeres reversible varmepumper ofte parallelt med eksisterende varmesystemer, hvilket indikerer, at disse varmepumper ikke altid anvendes til varmeformål.

Begge elementer bør derfor justeres på behørig vis. En forsigtig reduktion⁽¹⁰⁾ til 10 % for varmere klimaforhold og 40 % for gennemsnitlige klimaforhold anvendes i tabel 1 og 2 ovenfor. Den reelle reduktion afhænger dog stærkt af national praksis for varmesystemer, hvorfor de nationale værdier skal anvendes, hvor det er muligt. Brugen af alternative værdier skal meddeles Kommissionen og ledsages af en rapport, der beskriver den anvendte metode og de anvendte data. Kommissionen oversætter og offentliggør om nødvendigt dokumenterne på sin gennemsigtighedsplatform.

3.11. Hybride varmepumpesystemers bidrag til vedvarende energi

Hvad angår hybride varmepumpesystemer, hvor varmepumpen fungerer i samarbejde med andre teknologier for vedvarende energi (f.eks. solvarmefangere, der anvendes som forvarmere), er der risiko for, at der opstår unøjagtigheder ved beregningen af den vedvarende energi. Medlemsstaterne sikrer derfor, at beregningen af vedvarende energi fra hybride varmepumpesystemer er korrekt, og sikrer navnlig, at den vedvarende energi ikke medregnes to gange.

3.12. Vejledning om udviklingen af mere nøjagtige metoder

Medlemsstaterne forventes og tilskyndes til at foretage egne skøn af både SPF og H_{HP} . Hvis der kan foretages forbedrede skøn, skal sådanne nationale/regionale tilgange være baseret på nøjagtige antagelser og repræsentative prøver af en tilstrækkelig størrelse samt resultere i et væsentligt forbedret skøn af den vedvarende energi fra varmepumper sammenlignet med det skøn, der fremkommer ved brug af metoden i denne afgørelse. Sådanne forbedrede metoder kan være baseret på detaljerede beregninger på baggrund af tekniske data, der bl.a. tager højde for installationsåret, kvaliteten af installationen, kompressortype, driftstilstand, varmedistributionssystem, bivalenspunktet og regionens klimaforhold.

Hvis det kun er muligt at udføre målinger inden for andre systemgrænser end dem, der er fastsat i afsnit 3.4, bør der foretages passende justeringer.

Kun varmepumper, der opfylder mindstekravet til energieffektivitet som fastsat i bilag VII til direktivet, indgår i beregningen af vedvarende energi i forbindelse med direktivet.

Såfremt medlemsstaterne anvender alternative metoder og/eller værdier, opfordres de til at meddele Kommissionen disse ledsaget af en rapport, der beskriver den anvendte metode og de anvendte data. Kommissionen oversætter og offentliggør om nødvendigt dokumenterne på sin gennemsigtighedsplatform.

4. BEREGNINGSEKSEMPEL

Tabellen nedenfor viser et hypotetisk eksempel på en medlemsstat med gennemsnitlige klimaforhold, der har installeret 3 forskellige typer varmepumpeteknologier.

⁽⁹⁾ Disse værdier er 1 336, 2 066 og 3 465 for henholdsvis varme, gennemsnitlige og kolde klimaforhold.

⁽¹⁰⁾ En italiensk undersøgelse (som der refereres til på side 48 i »Outlook 2011 — European Heat Pump Statistics«) konkluderer, at varmepumper var den eneste installerede varmegenerator i under 10 % af tilfældene. Eftersom reversible luft-luft-varmepumper er den oftest installerede type varmepumpeteknologi (60 % af alle enheder — typisk installeret i Italien, Spanien og Frankrig, såvel som i Sverige og Finland), er det vigtigt, at disse værdier justeres på behørig vis. Konsekvensanalysen, der ledsager Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2012 af 6. marts 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af klimaanlæg og komfortventilatorer (EUT L 72 af 10.3.2012, s. 7), antager, at 33 % af de reversible varmepumper i EU ikke anvendes til opvarmning. Derudover må man antage, at en stor andel af de 67 % resterende reversible varmepumper kun delvis anvendes til opvarmning, eftersom de er installeret parallelt med et andet varmesystem. De foreslåede værdier er derfor passende med henblik på at reducere risikoen for overvurdering.

				Luft-luft (reversibel)	Vand-vand	Udledningsluft- vand
Beregning	Beskrivelse	Variabel	Enhed			
	Installerede varmepumper	P_{rated}	GW	255	74	215
	Installerede varmepumper, der opfylder mindstekravet til SPF	P_{rated}	GW	150	70	120
	Ækvivalente fuldlasttimer i aktiv tilstand	H_{HP}	h	852 (*)	2 010	660
$P_{\text{rated}} * H_{\text{HP}} = Q_{\text{usable}}$	Skønnet samlet brugbar varme fra varmepumper	Q_{usable}	GWh	127 800	144 900	79 200
	Skønnet gennemsnitlig sæsonydelsesfaktor	SPF		2,6	3,5	2,6
$E_{\text{RES}} = Q_{\text{usable}} (1 - 1/\text{SPF})$	Mængde vedvarende energi genereret pr. varmepumpe-teknologi	E_{RES}	GWh	78 646	103 500	48 738
	Mængde vedvarende energi fra varmepumper i alt	E_{RES}	GWh		230 885	

(*) Medlemsstaten i dette hypotetiske eksempel foretog en undersøgelse af installerede reversible luft-luft-varmepumper og konkluderede, at 48 % af den installerede reversible varmepumpekapacitet blev anvendt til opvarmning imod de 40 %, der antages i disse retningslinjer. H_{HP} -værdien justeres derfor opad fra 710 timer, hvilket udgør 40 % som fastsat i tabel 1, til 852 timer, som er repræsentativt for de skønnede 48 %.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA